

عنوان مقاله:

نقش ارزنده قنات در حفظ محیط زیست

محل انتشار:

چهارمین همایش و نمایشگاه تخصصی مهندسی محیط زیست (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سیامک بوداقپور - عضو هیئت علمی دانشکده عمران - محیط زیست دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین

حمید باقری - دانشجوی کارشناسی ارشد عمران - محیط زیست دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین

خلاصه مقاله:

با افزایش جمعیت و پیشرفت تمدن در ایران باستان، ایرانیان برای اینکه دیگر فقط در محیط تنگ و محدود دره ها و پای رودها نمانند و به امید باران های اتفاقی زراعت نکنند، در چندین هزار سال قبل دست به ابتکار جدیدی زده که آن را قنات نام گذاری کردند. با این اختراع که در نوع خود در جهان تاکنون بی نظیر است، می توان مقدار قابل توجهی از آب های زیرزمینی را جمع آوری کرده و به سطح زمین رساند، که همانند چشمه، آب آن در تمام طول سال بدون هیچ کمکی از درون زمین به سطح آن جاری گردد. عظمت قنات یک تلاش مداوم طاقت فرسا و پر خطر برای جدال با خشکی را نشان می دهد، تلاشی که بدون برخورداری از یک فرهنگ غنی امکان پذیر نبوده است. قنات سیستمی است که بوسیله آن امکان انطباق انسان با محیط در بسیاری از مناطق خشک و سخت فراهم آمده است که نه تنها حیات بشر، بلکه شکوفایی فرهنگی ها و تحولات بسیاری در گرو وجود این سازه آبی است، پس قنات خود ریشه اصلی ایجاد شهرنشینی و مدنیت است. قنات عین مدیریت زیست محیطی - مدیریت مهندسی عمران - مدیریت بهره برداری از آب - مدیریت مکان - مدیریت بر مالکان بهره برداری و مدیریت بر امور مالی است. هر چه مدیریت مدرن با مهارتها و شرایط محلی انطباق داشته باشد، نتایج امیدوارکننده تری بدنبال خواهند داشت. بدون تردید مدیریت سنتی منابع آب که سینه به سینه و از نسلی به نسل دیگر منتقل شده و با جذب روشهای کارآمد آنچنان کامل شده که طی سه هزار سال بیابانهای خشک را به بوستانهای سرسبز تبدیل کرده و از عناصر و ویژگی هایی برخوردار بوده که می تواند محور آموزش و ترویج روشهای جدید قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

قنات، حفظ محیط زیست، مدیریت زیست محیطی، مدیریت سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/93148>

